

Met ingang van 2020 neemt Sjoerd Jaasma in deze rubriek uitspraken van rechters onder de loep die belangrijk zijn voor bewoners van woonwagens. Wat betekenen de uitspraken? En welke gevolgen kunnen ze hebben voor anderen?

Gemeente aangepakt

Te weinig standplaatsen

Het Gerechtshof uit Den Bosch (ECLI:NL:GHSHE:2024:1892) heeft op 11 juni van dit jaar een belangrijke uitspraak gedaan in een zaak die draait om het tekort aan standplaatsen. Het speelt zich af in de voormalige gemeente Mill en Sint Hubert (de gemeente is inmiddels opgegaan in de gemeente Land van Cuijk). Het gaat om een uitspraak in hoger beroep tegen een eerdere uitspraak van de kantonrechter uit januari 2022. De kantonrechter had de woonwagenebewoner gelijk gegeven in zijn stelling dat de gemeente onrechtmatig heeft gehandeld tegen deze bewoner en dat over de periode van 1 januari 1998 tot en met 3 september 2019.

Verboden onderscheid op grond van ras

Volgens de kantonrechter heeft de gemeente Mill en Sint Hubert tegen de bewoner onrechtmatig gehandeld omdat de gemeente een verboden onderscheid (verschil) op grond van ras bij de sociale bescherming heeft gemaakt, door een zodanig huisvestingsbeleid te voeren dat de woonwagenebewoner geen reëel zicht had op een woonwagenstandplaats in die gemeente. Kort uitgelegd: woonwagenebewoners worden beschermd als groep (ras) en moeten daarom beschermd worden tegen discriminatie op allerlei

gebieden waaronder huisvesting (wonen). De gemeente legde geen standplaatsen aan en bracht het aantal juist terug van 6 naar 1. Dat is discriminatie van woonwagenebewoners en dat mag niet.

Onrechtmatig

Deze manier van doen van de gemeente wordt door de kantonrechter en later ook de hogere rechter (het gerechtshof) aangemerkt als onrechtmatig. Wat is dat dan en wat hebben we daar dan nu aan. Het wetboek heeft een artikel en dat is artikel 162 van Boek 6 van het Burgerlijk wetboek (BW)

BW 6:162 Onrechtmatige daad

1. Hij die jegens een ander een onrechtmatige daad pleegt, welke hem kan worden toegerekend, is verplicht de schade die de ander dientengevolge lijdt, te vergoeden.
2. Als onrechtmatige daad worden aangemerkt een inbreuk op een recht en een doen of nalaten in strijd met een wettelijke plicht of met hetgeen volgens ongeschreven recht in het maatschappelijk verkeer betaamt, een en ander behoudens de aanwezigheid van een rechtvaardigingsgrond.
3. Een onrechtmatige daad kan aan de dader worden toegerekend, indien zij te wijten is aan

zijn schuld of aan een oorzaak welke krachtens de wet of de in het verkeer geldende opvattingen voor zijn rekening komt.

Geen schadevergoeding

In principe heb je dan ook recht op een schadevergoeding als er sprake is van een onrechtmatige daad. Dat wordt echter niet toegewezen in deze zaak, maar wel wordt vastgesteld dat de gemeente onrechtmatig heeft gehandeld en dat is een hele belangrijke stap vooruit. Het ingewikkelde in deze zaak is dan hoe bereken je de immateriële schade en is er wel schade en zo ja waar bestaat die uit.

Aantasting van persoon

Om in aanmerking te kunnen komen voor een schadevergoeding moet je aan kunnen tonen dat er sprake is van geestelijk letsel en dat is erg moeilijk in dit soort zaken. Je moet dan kunnen bewijzen dat er sprake is van een aantasting van jouw persoon en dat moet je kunnen onderbouwen met rapporten van een psycholoog of psychiater. Soms ligt het voor de hand dat er sprake is van een aantasting waarbij als voorbeeld wordt genoemd dat mensen in groot gevaar zijn en de politie gewoon niet komt opdagen. Als de aanval op de persoon dan ernstig is, spreekt men al snel van aantasting. Maar voor het feit dat je geen standplaats hebt gekregen, ligt dat moeilijk. Misschien als je aan kunt tonen dat je verplicht in een huis moest wonen en daar ernstig onder geleden hebt dat er een kans is op schadevergoeding. Maar dan moet je wel met overtuigende bewijzen komen, en dan nog is het allerm minst zeker.

Echte woonwag enbewoner

In deze zaak is veel gegaan over de vraag of iemand wel een woonwag enbewoner is. Als dat niet zo is dan vervalt die speciale bescherming en gaat het hele verhaal niet op. In deze zaak is alles uit de kast gehaald om dit aan te tonen. Stukken uit 1922 over de grootouders moesten

eraan te pas komen maar uiteindelijk was ook het gerechtshof overtuigd dat er sprake was van een echte woonwag enbewoner. Uit de persoonskaarten van de grootouders bleek van vergunningen voor woonwag ens en veel verschillende adressen. Dat alles bij elkaar was voldoende. U kunt dat allemaal nog eens nalezen in de uitspraak.

College voor de Rechten van de Mens

Het College voor de Rechten van de Mens is ook in deze zaak een belangrijke speler. Dit College had al eerder geoordeeld dat de gemeente discrimineerde door geen kans te bieden op een standplaats en dat is wel de basis voor deze procedure geweest. Overigens voldoet de gemeente waar deze zaak speelde inmiddels wel aan de eisen en daar heeft ook de uitspraak van het College bij geholpen.

Voor meer informatie over de inhoud van dit artikel, kunt u contact opnemen met advocaat Sjoerd Jaasma.

Adres: Nijenburg 75,1081 GE Amsterdam
Tel. 020-5400170
fax. 020-5400179
e-mail: jaasma@actoradvocaten.nl
website: actoradvocaten.nl